

سفر ده روزه مقام معظم رهبری به شهر مقدس قم، ظرفیت‌های این شهر قدسی را بیش از همه شه‌نمایان ساخت. شهری که امروز به عنوان پایتخت فکری جهان اسلام شناخته می‌شود. شهر علم و ایمان و عمل، شهری که امام صادق (ع) به نام عرش آل محمد (ص) نامیده است و فرموده است که خاک «قم» مقدس است و مردم آن از ما هستند و ما نیز از آنان هستیم.

این سفر که همه، نور بود و هدایت، زوایای وجودی «قم» را بازشناسی نمود. دایره‌های گسترده و مختلف، که سراسر درس آموز بود، ظرفیت‌های بالقوه‌ای از قم را نشان داد که در صورت جریان یافتن، قادر است از امروز جوامع بشری را به تفکر دینی و توحیدی تامل‌ناپذیر نماید، بشر سرگشته و گم‌شده در دنیای مادی را فرا بخواند و به مسیری دعوت کند که تعالی و پیشرفت ماندگار و پایدار در آن متبلور است. این دایره‌ها، تازه بخشی از ذخایر علمی و معنوی «قم» را نشان داد. ذخایر عظیمی هنوز وجود دارد که کشف نشده است چرا که زمان و فرصت‌های بیشتری را می‌طلبد تا بتوان عمیق‌تر این ذخایر را نمایان ساخت و مصداق‌های بارز و بس‌اری را می‌توان نام برد که اثبات‌گر این ادعا باشد که در حوصله این سطور نمی‌گنجد. اما قله‌های رفیع آن را می‌توان به نظاره نشست.

حضور مراجع، دانشمندان، علما و فضلایی که هر یک، چرانی فراسوی دنیای پر از جهل و گمراهی هستند، س‌های تابناک این شهر را جلوه‌ای خاص می‌بخشد. وجود ده‌ها و صدها مرکز علمی، آموزشی و پژوهشی که بعضاً در سطح بین‌المللی شناخته شده‌اند و هر یک مثال‌زدنی می‌باشند، امروز پاسخگوی بس‌اری از ابهاماتی است که بشر در پیچ و خم نظرپردازی‌های خود گرفتار آمده است. امروز نه تنها حوزه بزرگ علم و جامعه المصطفی‌المعالمه نقش‌آفرین هستند بلکه به برکت و نورانیت تربیت‌پاک و مقدس حضرت فاطمه معصومه (س) و تربیت‌پاک و مقدس بزرگان و ستارگان عالم تشیخ در «قم» موسسات دیگری نیز بنیان نهاده شده‌اند که در نوع خود کم‌نظیر هستند. مانند موسسه امام خمینی (ره) و ده‌ها موسسه دیگر که هر یک جایگاه ویژه‌ای را در عرصه علم و دین و تبلیغ به خود اختصاص داده‌اند.

دایره‌های مقام معظم رهبری در این سفر ده روزه، هر چند حاکی از گستره و عمق ظرفیت‌های علمی و آگاهی بخشی شهر مقدس قم بود اما در این دایره‌ها به نوعی استراتژی آینده انقلاب اسلامی نیز توسط حضرت‌اشان ترسیم گشت. فراز و نشیب‌های سیاسی، اجتماعی و فرهنگی را که امروز پیش روی نظام جمهوری اسلامی ایران قرار گرفته است مورد تحلیل قرار دادند و جهت‌گیری‌ها را به سوی آینده‌ای روشن و اهدافی متعالی مشخص ساختند.

در هر دایره، تعابیر مدیرانه‌ای به‌استخدام گرفته شد که هر یک را می‌توان راهبردی برای آینده و دهه چهارم انقلاب فرض نمود. راهبردهایی که نگاه بصیرت‌آمیز از آن برمی‌خیزد و با نگاه توحیدی، هدف‌دار و جهت‌دار می‌شود. در آن دشمن‌شناسی و مقابله با دشمن وجود دارد و با نگاه مادی به جهان فاصله می‌گیرد و شاخص‌های حق از باطل را متمایز می‌سازد.

به عبارت دیگر، این سفر تاریخی، چشم‌اندازی را پیش روی حوزه بزرگ علم و طلاب، علما، فضلا، اندیشمندان، نخبگان فکری، علمی، دانشگاهی و حوزوی به تصویر گذاشت تا با تدوین آن نه تنها ظرفیت‌های «قم» در سطح ملی به منصف ظهور یابد بلکه از ظرفیت‌های بالقوه آن در عرصه جهانی بویژه جهان اسلام و گسترش اسلام ناب شریعی بتوان بهره‌مند شد. این حداقل دستاوردهایی است که می‌تواند رهتوشه آینده جهان اسلام و انقلاب اسلامی قرار گیرد.